

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, segt savus un atlīdzināt *Wolf Oil* radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta, 75. panta un 76. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2015. gada 14. janvārī – *Alkarim for Trade and Industry*/Padome**(Lieta T-35/15)**

(2015/C 089/47)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki*Prasītājs: Alkarim for Trade and Industry LLC (Tal Kurdi, Sīrija) (pārstāvji – J. P. Buyle un L. Cloquet, advokāti)**Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome***Prasītāja prasījumi:**

- atcelt Padomes 2014. gada 20. oktobra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1105/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2014. gada 20. oktobra Lēmumu 2014/730/KADP, ar kuru īsteno Lēmumu 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē, tostarp prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz tiesību uz aizstāvību un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu, ciktāl prasītājs pirms strīdīgo sankciju pieņemšanas nekad nav ticis uzklausīts.
2. Otrais pamats attiecas uz acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā.
3. Trešais pamats attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu.
4. Ceturtais pamats attiecas uz tiesību uz īpašumu un tiesību veikt profesionālo darbību pārkāpumu.

5. Piektais pamats attiecas uz apstrīdēto tiesību aktu prettiesiskumu, ciktāl Lēmuma 2013/255/KĀDP⁽¹⁾ 32. pantā un Regulas 36/2012⁽²⁾ 14. un 26. pantā paredzētie nosacījumi neesot izpildīti, jo prasītājs nekad neesot apzināti un tīši piedalījies darbībās, lai apietu Eiropas vai starptautiskās sankcijas.
6. Sestais pamats attiecas uz pilnvaru nepareizu izmantošanu, jo, pamatojoties uz objektīvām, atbilstošām un saskaņotām norādēm, esot bijis jāuzskata, ka strīdīgie pasākumi esot veikti, lai sasniegtu citu mērķi nevis to, kas bija paredzēts (izslēgšana no tirgus – priekšroku dodot citiem tirgus dalībniekiem).
7. Septītais pamats attiecas uz pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

⁽¹⁾ Padomes 2013. gada 31. maija Lēmums 2013/255/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV L 147, 14. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2012. gada 18. janvāra Regula (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 442/2011 (OV L 16, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2015. gada 23. janvārī – *Hispasat*/Komisija

(Lieta T-36/15)

(2015/C 089/48)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Hispasat, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvji – *J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo* un *A. Balcells Cartagena*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un konkrēti – lēmuma 1. pantu, ciktāl tajā ir konstatēts ar iekšējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts, kas piešķirts *HISPASAT*;
- līdz ar to atcelt lēmuma 3. un 4. pantā ietvertos rīkojumus to atgūt un
- piespriest Komisijai atdzināt šīs tiesvedības tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka, norādot *HISPASAT S.A* kā strīdīgā pasākuma tiešu saņēmēju, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu faktu vērtējumā, kuras dēļ Lēmums būtu atceļams, jo šis uzņēmums neesot piedalījies šajos pasākumos un no tiem nav guvis labumu. Tāpat prasītāja norāda, ka Eiropas Komisija, norādīdama *HISPASAT S.A* kā pasākumu saņēmēju pēc izmeklēšanas uzsākšanas, ir pārkāpusi labas pārvaldības principu, jo nav analizējusi pastāvošo faktisko situāciju un nav sniegusi iespēju uzklaut prasītāju administratīvā procesa laikā.
2. Pakārtoti, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi LESD 106. un 107. pantu, kā arī LESD 26. protokolu, jo Lēmumā apstrīdētie pasākumi neesot valsts atbalsts, jo netiekot veikta saimnieciskā darbība, bet runa esot par pašas valsts varas darbību administrācijas statusā. Pakārtoti tam, prasītāja uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā ir kļūdaini secināts, ka strīdīgie pasākumi nav saistīti ar sabiedriskajiem pakalpojumiem ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (SPVTN), un līdz ar to neesot pareizi izvērtēta nedz *Altmark* judikatūras, nedz SPVTN Lēmuma 2005/842/EK (Lēmums par 86. panta 2. punkta piemērošanu) piemērojamība, ko darot, būtu bijis iespējams konstatēt, ka atbalsts nepastāv vai ka jebkāds iespējams atbilst ir saderīgs [ar iekšējo tirgu].